

Львівські адреси Івана Франка

Вулиця князя Романа

- На вул. Баторія (тепер Князя Романа) був ряд антикварних магазинів, які відвідував І. Франко у супроводі Василя Стефаника та Леся Мартовича. У пошуках своїх персонажів, вивчаючи обличчя людей, Франко не раз навідувався у їхньому супроводі на львівські базари.

На початку ХХ століття на вулиці Баторія збиралися львівські антиквари. Серед них хрещений батько сина Франка Андрія – Ян Каспровіч. Непересічна людина, польський поет, працював разом з Франком в редакції «Kuriera Lwowskiego».

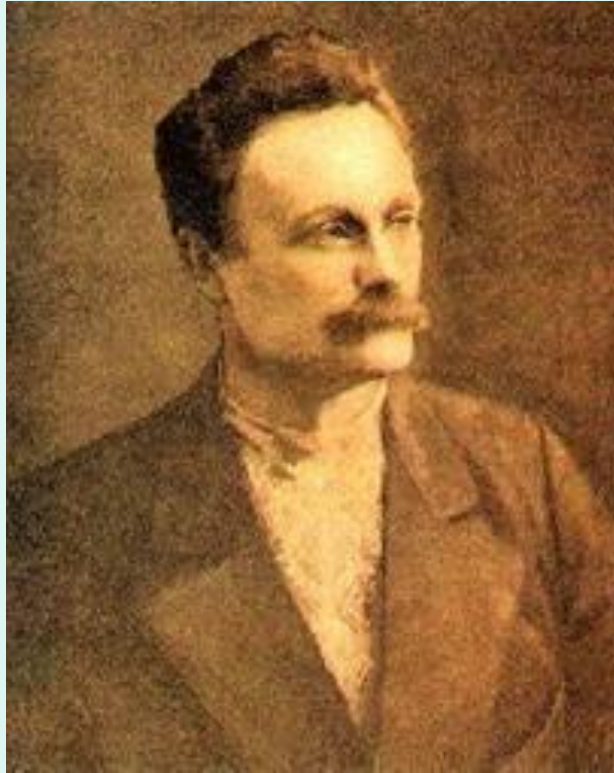
Іван Франко та львівські каварні

- С. Єфремов розповідає, що після зустрічі з І. Франком, він та І. Труш рушили до каварні «Метрополь». Іван Якович почав утаємничувати приїжджого українця у львівське життя. Упродовж двох місяців друзі зустрічались тут щоденно на 1-2 години. Відпочивали від щоденної праці за горнятком «гербати», «мелянжу», «чоколяди», читали газети, дебатували на різні теми. Для наддніпрянця такий спосіб відпочинку спочатку здавався незвичним. Але згодом він збагнув і переваги, адже окрім відпочинку тут відбувались побачення, писалися статті. Саме тут І. Франко розкривався з іншого боку. Був справжнім енциклопедистом, що кохався, окрім всього, у розповідях про природу у горах. Не любив панувати у розмові, зате любив слухати. Відрізнявся своїм костюмом: вишивана сорочка, старенький гарнітур

Будинок – музей Франка

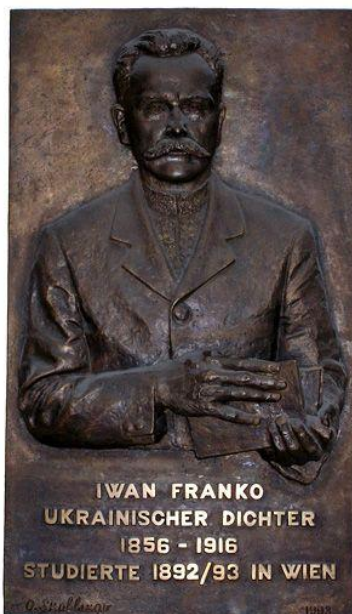
- *Будинок Івана Франка (тепер музей Івана Франка). У 1900 році Іван Франко викупив на околиці Львова, яку називали Софіївкою, на вулиці Вінцента Понінського, 4, 9 сотих землі і розпочав будівництво своєї вілли. Був укладений контракт між купцем Й. Рогсеком, М. Грушевським та І. Франком. Придбання ділянки під житло та спорудження будинку призвело до конфлікту Франка та Ольги Хорунжинської, адже Франко записав будинок на себе.*
- У цій місцевості біля Стрийського парку колись стояла стара цегельня, було пасовисько для худоби – тут проживала біднота. На придбання земельної ділянки та будівництво дому використовувалися гроші, подаровані І. Франкові громадськістю з нагоди 25-ліття ювілею його літературної праці, а також посаг дружини письменника.

- Як син селянина,
вигодуваний
твердим
мужицьким хлібом,
я почуваю себе до
обов'язку віддати
працю
свого ЖИТТЯ тому
простому
народові.
Іван Франко

Іван Франко у Відні

sementuk.ucoz.ua

- Традиція вирішувати справи за кавою була використана Франком під час подорожі до Відня. Саме тут у гомінкій цукерні він зустрівся з засновником сіонізму – Теодором Герцелем. Можливо, у розмові зродилася ідея Франкового «Моїсея».

Донька близького товариша Івана Франка Софія Олеськів згадувала: «Франко був справжнім генієм, творив або в присутності веселих дітей або в гаморі каварні».

Бенедиктинська площа

- Бенедиктинська площа № 1. Із січня 1877 року Іван Франко – піднаймач однієї кімнати у прачки Йосифи Федоровички. Тут його відвідував учень Ярослав Рошкевич. Михайлина Рошкевич згадує: «Мій брат був під опікою І. Франка у Львові». Франко захоплювався тоді творчістю Нечуя-Левицького, Марка Вовчка, Тургенєва, Лермонтова, Гайне, Золя. Хоча кімнатку Франка отруювали задуха і випари білизни, саме у цьому помешканні Франко був щасливим, він кохав Ольгу та мав надії на благословення її батька

Вулиця Каменярів

- Вул. Каменярів, 4 (Вул. Кляйнівська). Тут у помешканні М. Павлика Франко займав фронтову кімнату з кухнею. Напроти будували дім, і, можливо, тому з'явилося оповідання «Муляр», згодом поезія «Каменярі». Василь Пачовський писав: «Освячені «Каменярами», ми, учні, фотографувались в одязі каменярів». Згодом, коли Пачовський став уже студентом і приїхав до Львова за книжками, Франко не тільки подарував кілька, але і почастивав. Поселився тут Іван Франко після виходу з Кармелітської тюрми, втративши наречену Ольгу Рошкевич, яку батько примусив вийти заміж за іншого. Звідси Іван Франко пішов на недовгу військову службу. У той час, коли І. Франко мешкав на вул. Кляйнівській, студенти позичали у нього різноманітну літературу, адже у нього вже тоді була потужна бібліотека. Розповідали, що Франко голодував, але в книжках не відмовляв собі ніколи

© Sergiy Klymenko, 2008
<http://serg-klymenko.narod.ru>
<http://klymenko.data-tec.net>

Іван Франко біля університету

- Парк ім. І. Франка.
28 грудня 1879 р.
молодий письменник
був учасником
загальноміських
зборів робітників у
парку, який тепер
носить його ім'я.

Поховання на Личакові

- Личаківське кладовище. На початку 1916 року стан здоров'я І.Я. Франка значно погіршився. У лютому 1916 року Катря Гриневичева віддала поета до шпиталю Українських Січових Стрільців на вул. Петра Скарги, 2а. У палаті хворого було жовнірське ліжко. За поетом доглядав його племінник Василь, син брата Захара. Іван Якович почував себе дуже погано – пухли ноги, відмовляло серце, були немічними руки. За два тижні перед смертю Франко пішов додому через все місто пішки у супроводі Василя. І. Франко залишився зовсім без рідних: сини воювали на фронтах, дочка поїхала до Києва, дружина була у лікарні.

Про смерть Франка було оголошено в газеті «Діло». Першими, хто прибув, були двоє гуцулів-вояків. Одним з них був Петро Шекерик-Доників.

Вулиця Грушевського

- Вулиця Грушевського, 4 – у 1871 р. носила назву Св. Миколая. За цією адресою починається студентське життя Івана Франка. Тут він слухає лекції з української та класичної філології. Раніше приміщення університету належало Колегії єзуїтів. Іван Франко писав своїй нареченій Ользі Рошкевич: «Мені підвищили стипендіум. У нас в кружку тепер великий рух. Мають давати аматорське представлення за мою драмою «Три князі на один престол». Загалом вчитись Франку в університеті не подобалося. Львівський університет не був для нього світильником у царстві духа, був мертвим крамом. Студіювання ради хліба, а не науки... У 1895 році Франко виступив перед студентами з габілітаційною лекцією, але не судилося стати йому професором рідного університету. Ян Каспровіч – приятель та кум І. Франка, знаючи нужденне становище поета, позичив йому для габілітаційного відчиту свій фрак. 22 березня зійшлося на лекцію 50 студентів. Тепер та зала поділена на аудиторії № 112 та 114